

Sy-li spēwať,
Pilnje džětať,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosé da.

Njeh ty spēwaš,
Swěrnje džětaš
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh či khmana
Žiwnosé je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

✿ Sserbske njedźeliske lopjeno. ✿

Wudawa so kóždy sobotu w Smolerjez knihcizisceženi w Budyslinje a płaczi šchwórtlětnje 1,50 hr. s portom.

4. njedźela po śwj. Tojizy.

Lut. 6, 36—42.

Wo šmilnosći jow Ježiš rěči. „Budźće šmilni!“ wón praji a hnydom tež pschistaji, kotre je snamjo tuće šmilnosće; kajke je jejne waschnje, kať móžemy ju nawuknyć a kať budźe japlacjena. Wopominamy to wschitko jažo a budźemy šmilni! Je wschať najwažnišće našeho kšechcizjanstwa, so pschimy wěru s plodami, tež se šmilnosću. Runje na to dyrbinamy hišće bóle ledźbowacź. Duž dha:

Budźmy šmilni!

Rospominajmy pschi šym tuteje šmilnosće

1. snamjo, 2. waschnje, 3. schulu, 4. mšdu.

1. „Budźće šmilni, jaťo tež wasch Wóćez šmilny je“, jow rěka. Potajkim snamjo šmilnosće je našch Bóh šam. Kať steji napišane: „Ja šym tón šenjes, wasch Bóh; tehodla dyrbicze wy šo šwjecźić, so bšchcź: šwjecźi byli, pschetož ja šym šwjaty“, a jašo: „tehodla dyrbicze wy dołonjeni byč, runje jaťo tež wasch Wóćz w njebjach dołonjany je“, tať jow rěka: „budźće šmilni, jaťo tež wasch Wóćez šmilny je.“ Šemu, po kotrehož podobnosći šmy štworjeni, dyrbinamy šo džěń a bóle we wschěm runacź. Našche činjenje dyrbi jeho činjenju bóle a bóle podobne byč. Na našch šmilnosći dyrbja tať psnacź, so mamy šmilneho Boha a šmy po jeho šmilnosći žiwi. Šmilnosć, šmilnosć, šama šmilnosć, to je rjanosć našeho Boha. Šjom Móššaj praji: „Tón šenjes, twój Bóh, je šmilny Bóh“, a Dawit spēwa: „Šmilny a hnydom je tón šenjes, ščěpłivy a wot wulkeje dobroty.“ Pawoł pak šhwali: „mi je šo šmilnosć dostała.“ A my tež

tu mi šmilnosć wužiwamy wot kolebki hač do rowa; wona šjewja šo nam w rjaner Božer štwórbje, w žohnowanju; we wóđenju našeho žiwjenja, w Božim šlowje a šubej drohej žyřtwi, w Ježišu, našim Šbóžniku. A tuta šmilnosć wulwa šo na wschitkich. „Wón dawa šwójemu šlónzu šhadźec nad šhmi a nad dobrými, a dawa deschcžowacź nad prawými a nad njeprawými.“ Nješšmy to nětko jašo našonicž mohli? Šinať, žyle hinať pať šwět! Wón čini wulki rosdžěl mjes šmy, kiž jón šubuja a kiž šo wot njeho šdaluja. Šwět šubuje šwójich pschcžow a hidži a hani šwójich njepschcželow. Njež tať, praji jow Ježiš. Budźće wy šmilni, jaťo tež wasch Wóćez šmilny je.

2. A waschnje tuteje šmilnosće? Kať ma šo wono šjewicž? Tón šenjes jow wschelke nšpomina, šchtož je se wschědneho žiwjenja wsate a móže kóždy tež dopjelnicž. „Nješbudźće!“ wón praji. Š šym pať njecha na žadny pad wschitnosći wscho šudjenje šafać. Ně, jej je wot Boha poručene, prawy šud džeržec a šle šchtrašowacź bješ pohladanja na wóšobu. Tež njecha s šym Ježiš štaršimaj prut s rukow wsacź. Dale płaczi: „Šchtož šwójeho pruta lutuje, hidži šwójeho šhna; šchtož pať jeho šubuje, tón jeho s čašom šchwika.“ Tež nješudze jow šakasane, ani wučerjej, ani hospodarjej, ani družemu; to šle šhostacź a jemu wschudžom, njeh šo šjewi. w hrošnych šlowach abo knihach abo worach, nšpschcžiwu štwicž. Ně, to je pschikšchnosć kóždeho praweho Božeho džěšcža. Tež rěka: „Špšajcž wschitko to a dobre šdžeržcž!“ Šchtož Ježiš jow šacžijnje, je tamne njelubosne šudjenje, koťrež šo štawa se šjeje wutrobny, s luteho hidženja, s teho žadanja, družemu šchodu nacžinicž na čšcži a šo šam do šššcheho šwěťka

stajicj. Kač husto so to bohužel stawa a budže 8. kaseń pšeh-
stupjena. Sdnyž staj dwaj hromadu pšehčloj, husto dolho
njetraje, a na jedno a drugeho budže njelubosnje rěčane a
pšehes to wjele srudobny nacžinjene. Niz tač! „Budžecze
šmilni“, praji tón Snjes. „Nješbudžecze“, ale wobrocžecze
wšhitko k lěpšchemu, prošecze a prajcze jemu šamemu wšhitko
w lubosčzi, a hdyž to njemóšecze, mjelcžecze. A „nješamajcze!“
Kač by so tola s nami wšhitkimi mělo, hdy by Bóh naš
hrěšnikow šatamač a njeby nam šwojeho šyna póžlal! Kač
by bylo, njeby tón pšehi wšhitkim hidženju cžlowjekow šitč
šwojeho wumóženja dokoujal! Wón njeje jich tehodla šatamač
a tež Judascha je tšči lěta na šmilnej wutrobji nošyl. A my?
Ach, kač rucze my husto šatamamy! Sdnyž je nam ničto šlócž
a šchjowdu nacžinič, kač jeho šatamamy a wšcho šle jemu
pšehjemny! Sdnyž je so ničto pšeheschoč, kač budže šatamamy,
kaž njeby ničto dobreho wjazh na nim bylo. Nječžinja to
šamo šarschi je šwojimi džecžimi? Niz tač, praji tón Snjes.
Budžecze šmilni, šujecze wšcho šcžerpšecze, w nadžiji, so móže
so wšhitko hišecze šolěpšecze, so je w šmjernej hodžinje
hišecze šdychujenje horje do njebeš klitčžalo: „Snjeze, šmil
šo“, prošecze ša nich. A „wodajcze!“ Kač je to Ješus šam
čžinič. Ššwojim njepšhecželam je wodáč, tež Ššrej, kiž bē
jeho šapřel. A my? Ach kač njecha tón abo drugi wodáč a
šabycž! „Wodajcze“, so by dženkša tuto šlowo do wulkeje
šwady a njejednoth načheho šuda, do wšchelatič domow klit-
čžalo, hdyž šu mandželšy w njejednocze živi, hdyž šarschi a
džecži lubych pjenjes dla wjazh njes šobu njercžža a šu šodžo
a wješni šo wjazh njestrowja. Budžecze tola šmilni! Wš
njewěšecze, kač dolho šcže hišecze hromadže na pucžu. A lěpje
je tola, šle cžerpicž hacž jo cžinicž. A „dawajcze!“ Kač je
Ješus Bohu šwojemu Wóžej šwoju wutrobu a ša naš šwoje
žiwjenje dač! Daj jemu nětko tež šwoju wutrobu, šwoje du-
chowne dary, šwoje šemške šubla. Štaj wšhitko, šam šo a
tyč šwojich, do jeho šlužby, twač jeho šraleštwu, pomhaj šhu-
dym, wudowam, šyrožam, šarym. Šaj; budžecze šmilni!

3. A kač to wufnjecž? Tón Snjes cži to jow tež praji,
hdyž cže napomina, šo šam ša šhudeho hrěšnika špóšnacž a
šebi prajicž, so žyle wot Božej šmilnosčze wotwišujecž.
Šakle hdyž póšnajecž, so šy šam k šudej a šatamanštwu šraš,
budžecž šo šudženja a šatamanja šdžeržecž. Šakle hdyž wěšč,
so šam wodáčze šrebašč, budžecž wodawáč wufnjecž. Šakle
hdyž wěšč, so šam Boži hnadny šhlěb jěšč a šy Bohu wjele
winojty, dokelž šy wšhitko wot jeho šmilnosčze doštal, budžecž
šam dawáč. Sdnyž šwój hrěč ša hrijadu póšnajecž, budža tebi
hrěchi drugeho jeno kač šchěška. Sdnyž šy w Ješusu Bohu
póšnal a jeho šmilnosčž šhwalicž, budžecž šam we wšchém
šmilny. Šwoje šlowo je potom: kač Bóh mi, tač ja jemu a
jeho džecžom. Wšwoba budže cžopla, lubošna, bohata; do-
brocžima. Šy šy do morja Božej šmilnosčze pohladáč, nětko
čžecž tež šmilny byčž. Šy šy póšnal, kač je Bóh tykaž pun-
tow lubosčze ša tebe a na tebe šaplacžil, tehodla šy něč
šwólšiwny, što šrošchow abo pjenježlow šmilnosčze šwojemu
Bohu w lubosčzi k njemu a bližšchemu wrocžo placžicž.
Čžecž-li tehodla šmilnosčž wufnjecž, twač šam na Božu
šmilnosčž. Šchtož je ju šam na šebi našonič a je w nej
živy, tón hinač njemóže, hacž šam šmilny byčž.

4. A špodžiwnje! Wona budže hišecze šaplacžena. Tón
Snjes praji: „Dobra, natšocžena, natšchajena a šhopatá mēřā
budže do wašheho šlina data; pšchetož runje s tej mēřu, s šo-
trejž wy mēřecze, budže wam šako mēřjene.“ Sdnyž šmy
šmilni, šo nam šo tola jako Wóžim džecžom pšchisteji a je jeno
džak ša wšchu Božu šmilnosčž. A nětko hišecze wšhebita mšda

ša tajku šmilnosčž. Ale tón Snjes, kiž naš šnaje a wē, kač
šmy šlabi cžlowjekowo a pšehi wšchém tež šo praschamy, šchto
budže mi ša to, je tehodla hnydom k temu žadanju: „budžecze
šmilni!“ to šlubjenje pšchistajil: to budže wam derje šapla-
cžene, šo by naš s tym hišecze k wjetšej šmilnosčzi wabič.
A tač někotry je hižom ša šwoju šmilnosčž šrašnu mšdu na-
makač: džak a lubosčž a cžecž wo cžlowjekow, žohnowanje a
šbože s njebeš dele. A hdyž šu tež tu a tam cžlowjekowo ša
wšchu šmilnosčž njedžakowni a šo šmilnym hišecze wufmēja,
Bóh tola džerži, šchtož je šlubil a pšchezo pucže namaka,
šwoje žohnowanje wobradžicž. A hake po šmjercži, kač budže
wón tyč žohnowáč a pšchekrašnicž, kiž šu tu šmilni byli!
Tehodla budžmy šmilni! Šbožni šu cži šmilni; pšchetož
woni šmilnosčž doštanu. Šamječ.

**Snjes Ješus Šhryštuš je to šwětlo, tón pu-
ta wěrnosčž a to žiwjenje! Šchtož do njel
wēri, budže šbožny.**

Šlócž: „do jenoš Boha wērimy.“

Nam wēřazhny ša žiwjenje,
Škala šboža Šhryštuš je!
Ša w wšchorach šo njenuje,
Wulhow, šchit našch wostanje,
Bohatštwu najrašnišche,
Šral našch je do wěcžnosčze!

Našch Snjes naš takle lubo ma!
Čželo, dušchu šastawa;
Ššo we nim wješel wutroba,
Šožda jeho potrjeba.
Wššche wššeho lubujmy
Šnješa našchob' s wutrobny!

O šbožny tón, kiž šebje ma,
Šebje, lubosčž njebeška,
Čži wutrobu šwoj' žyłu da,
Lubuje cže, wobšhowa.
Lubosčž s njebjā pšchicžla je,
Naš do njebeš powjedže!

O Ješu, šwětlo žiwjenja,
Šebje šlepi njewidža.
Še nóz šo šloro minyla? —
W wutrobach je lód a cžma —
Wohrēj dušche mřejaze,
Wěcžne šlónzo njebeške!

Čžecž-li ty hrěchi pšchizpicž nam
Šchto pšchod tobu wobšteji?
Šy tšči šrocž šwojaty Bóh šy šam!
Wodáčze je pšehi Šebi!
Wšhitke hrěchi wodaj nam;
Š wěcžnej hnadu pój ty k nam!

Kač dolho tu šchecze živi šmy,
Nječ na ducha nětk šyjemny,
A šwoju wolu cžinimny,
Šacž cže wěcžnje widžimny!
Wēřu, lubosčž do našch šlodž,
Naš wot šleho wufšwobodž!

Šdny my w najwjetškej nušy šmy,
 A hej rady njewěrny,
 Pšches štyšne nožy, cžežle dny,
 Dha budž pomoz našcha ty.
 Jesu, lubošč njebjeska,
 Ty šy našcha nadžija!

Pšches cžemny dol naš pšchewodžej,
 Šbóžniko, najšwěrnišči,
 Njech j nami wječnje derje stej!
 Pomhaj ty nam k šbóžnosčzi!
 Tam cže wječnje šhwalimy,
 Šožo lud a herbstwo šmy!

Ma šmilnosč tvoju, Šnježe, špomn
 A na šwoju dobrotu,
 Naš šwarnuj pšched wšchēm nješbožom;
 Šohnuj našchu wótežinu,
 Šwjeshel našchu wutrobu,
 Čžin nam šmilnosč, dobrotu!

O Jesu, šlónzo prawdosče,
 Š njebjeskeje krašnosče,
 Šswěčž nam do wšcheje wěrnosče,
 Wutroby cžin wěrjaze,
 Wjedž naš šbóžnje j hubjenstwa,
 Do twojeho kralestwa!

S. W.

Zyrkej a stat.

Džen 1. julija dyrbi to rošrižaze mješ žyrtwinymy wučerjemi a wošadami pščinjesč a j dobom jednanje mješ wobemaj, kaš bšchtaj šo k nowemu šhromadnemu džělu šjednocžiloj. Tola hacž dotal, (14. 6. 21.) njeje wošadam ničžo šnate, tajke mohlo to rošbudženje bhečž a po wšchēm šdacžu tež mješ wučerjemi šo hinaš njeje. Duž tež ani doprědka šo bojecž njetrjebamy a tež staracž njemóžemy. Šrudne wopišmo ša šwoje ššchescžanstwo a ša šwoju lubošč k Wožej žlužbje a k Wožemu domej by paš šebi ta wošada wustajila, kotraž čžyšla šnadž licžbu dotalnych porjadnych Wožich šlužbow pomjenšćicž, dla šnadž powjetšchenych wudawkow ša kan'orow. By to jene šamplenje bylo, jene šaměnenje dušche j móšchnju, a tónle porok tola njemohla žana wošada na šo wšacž, kiž někaf čže bhečž ššchescžanska hiščeže. Šdžež paš tajke myšle šo šlyšhečž datwaju, wuškadžeja wone na wšchēm pogledku j ducha njewěrny a šiwkosče, j ducha šwěta a teho šleho, kotryž šo šady móšchnje a pjenješ šhowa, a to je cžim ložičho nětkle; pšchetož pjenješ je nětkle tež tam j šhromadani, hđžež prjedy žanych. Ale šnadž runje te šhromady pjenješ šadžewaju taš něšotremu pšchewidžecž žylu wěž a dowidžecž, šo šo w nich a šady nich šhowa tón šly šam, kotryž čže šwoje žně domoj šhowacž. Wón praji kaš něhdy: „Dyrbjalo-li to wopradowže taš bhečž, šo je Wóh Šnješ 7. džěń šwječžik? By budžecže runje taš dobrt, hđyž Bohu a jeho šlowu jenož 14. džěń pošwječžicže!“

„Wuškostatny škulski šakon“ to je nětkle to hešlo wo rošhadžowanju mješ žyrtwju a šchulu. Želiso tutón šakon tajki, tajkiž je nětkle pšchedpoloženy, doštanjemy, móžemy my drje špokojom bhečž. Ale šnadž je runje tole na tym wina, šo šo „němšle wučerške towarštwo“ se wšchej možu tutemu šakonjej pšchecžiwja. Šaj hacž na 500 000 hriwnow čže wón na tute wošowanje pšchecžiwjo tutemu šakonjej wažicž. To dyrbjalo naš naštróžecž! Taš dyrbinmy wjedžecž, šo „němšle wučerške

towarštwo“ a němšy wučerjo njeje to šame. Njemšlimy drje šo, šo je jich na 40 000 ewangeliškich a katoliškich wučerjom, kotkiž j wuškewo džěla do „němšleho wučerškeho towarštwo“ šlyšheja. ša konfessionelnu šchulu, ša šchulu se wěrnywšnacžom. Šsmny wo tym tu hižo wšchelatore wošjewjeli, džěńka dodamy to. šo šu na „dnju němškich wučerjom“ (deutscher Lehrertag) wot pomórškich wučerjom namjet štajeny, šo by wučerštwo šwoje štejniščežo k nabožinjě j nowa pruhowalo. Šo j džěla žiwěj debacže šo wotšlošowasche a 217 šlošowasche ša namjet a 140 pšchecžiwjo njemu; to rěta, „němšle wučerške towarštwo“ dyrbi najprjedy j nowa mješ šobu to prašchenje nabožiny pšchedžělacž, a to tehodla, dofelž jeho wjetščina njeje wjazy j něčžišchim štejniščežom pšcheshene abo špokojom. Šo paš ma ta wjetščina něčžišche štejniščežo ša pšche radikalne a šebi šbliženje k nabožinjě žada, to wobkrucži rěčnik podležaneje mjenšchiny, hđyž wupraji, šo šebi towarštwo taš štejniščežo podrywa a šo towarštwo wjazy žaneho žyšeho štejniščeža we tutym žyšym prašchenju nima. — Šole njedyrbi paš nětk naš, njedyrbi štaršchich, kiž šebi wocžehnjene džěcži tež hižo w šchult žadaju, šmėrowacž a špokojicž, ně dyrbi naš pohonjecž, šo tež my šwoje štejniščežo w tutej wěžy pruhujemy, hacž nješšmy pšche šiwžy a pšche njewobdžěeni byli w tym, šchtož šaložk ša žyšle žiwjenje našchich džěcži bhečž dyrbi, šnadž runje tehodla, dofelž pola naš j wjetšcha tola tajkeho wošowanja ša nabožinu w šchuli bylo njeje, njech tež te škoržby šu hižo štarš, šo džěcži tu a tam pšche malo haj, škoro ničžo wjazy j katechizmuša njewušknu. Šoždy, kóžda dyrbi tola j najmjenšcha k temu štejniščežu pšchincž, šo wě, šchto čže, hacž nabožinu ša džěcžo w šchuli abo hacž niz; a hđyž je ša nabožinu, potom ma tež to šwoje na kóžde móžne a prawe wašchnje šastupowacž u tych podpjeracž, kotkiž ša tule jemu dobru wěž wustupuja a wojuja, mjemizy, šo šo žyšle wocžehnjene džěcži šaloži na nabožinu a wutwori we wěrje, wěšo niz šakle w šchuli se 6. abo 7. ščowan, al: runje taš hižo domach wot přěnjeho lěta šem. Šo šo hižo na te přěnje 7 lět a dožyła na tu nabožinu štaršchiskeho doma wjazy šwěrny a próžy a lubošče nałožo, to je jene runje taš haj šnadž hiščeže nušnišche žadanje hacž to ša nabožinu we šchuli. Tehodla: to jene njewoštajmy, ša to druhe šo štarajmy we šwěrje a luboščzi k džěcžom, šebi šamemu a k žyšlej šwóšbje, haj žyšemu narodej a šudej, a runje taš a pšchedewšchēm: k Bohu Šnješej! — —

Jedny w Šipšku wuškadžazy cžakopiš pišche, šo je we Budyšchajne w pošedženju šwobodneho džělaršništwa (freien Gewerkschaften) jedny šozialdemokrat wo jenym pošedženju šchulškeho pšchedštejicžeršstwa rošprawjal a našponinal, šo bychu šastupjerjo džělaršništwow w šwojich džělaršništwach ša to škutkowali, šo bychu jich prawje wjele štaršchich džěcži j nabožneho šchulškeho rošwucžowanja wšake; taš čžeja wučerjam, kiž nabožne rošwucžowanje wotpočaža, na pomoz pšchincž. Namjetowasche šo, šo bychu we wšchěch džělaršništwach šhromadžišny wotměle, a šo wo tutym prašchenju jednašo; namjet bu jenohłóžnje pšchiwšaty. — Taš je to potajšim tež w Budyšchajnje a we Šužizy! Šaž njemóžemy prajicž, šo je „němšle wučerške towarštwo“ telko kaš wšchitzny němšy wučerjo, taš tež njemóžemy a njetrjebamy prajicž, šo je tuto jenohłóžne wobšamknjenje telko, kaš wšchitzny šozialdemokratojo. A to je derje taš. A cžaj pšchindže, hđžež budžeja jich wjele, kotkiž najprjodžy našdala štejachu a nješchecželšy šmyšleni běchu, j wutrobu rad phtacž to, šchtož wěra a nabožina dawta: to wěrne šbožo tu a šbóžnosč tam. Wóh daj jenož, šo to potom niz pšche pošdže!

Hörje hač tuto wobsamknjenje w Budyščinje je to wobsamknjenje w Freibergu w Sakskej. Tu wobsamknjachu, so wschě wobustawu, kotrež dźěči do nabožneho roswučowanja jezeli, se dźělničtwa wusamknju. „D swoboda, ty krajnje khwalena!“ to je s krotkim to, sčtož k temu prajich. — —

Židža.

„Židža“ uto njeno blychich nětkle husto. Kelto Židow jich to w Němskej je, kelto dozyla na semi? Jedyn amerikański čašopis wobliča sczěhowane licžby: „w Pólskej 3 300 000 Židow, we Wukrajnje tehorunja, w Sjednoczenych statach Ameriki 3 100 000, w Ružowskej a Sibiriskej 900 000, we Rumuniskej 650 000, w Němskej 540 000, w Ungarskej 450 000; w Čěškosłowakskej 450 000, w Fendžarskej 300 000, w Awstrijskej 300 000, w Litawскеj 450 000, w Južnosłowakskej 200 000, w Afrizy s wutolacjom Marokanskaje, Tuniskeje a Algeriskeje 170 000, w Franzowskej 150 000, w Algeriskej a Tuniskej 150 000, w Arabiskej 130 000, w Grichiskej 120 000, w Holandskej 110 000, w Marokowskej 110 000, w Argentinskej 100 000, w Kanadze 100 000, w Turckowskej 100 000, w Palaestinje 100 000, w Awstraliskej 20 000, w tych druhich krajach Europy hišće 200 000, Afrike hišće 100 000 a Ameriki hišće 30 000 Židow. Sajimaze te licžby. Ssubjem kraj, hospodow je jich něhdze 100 000 Židow jenož. Pólska, Wukrajina a Sjednoczene staty pak po 3 300 000. Wjich dohromady bydlu jich na naschjemi na 15 430 000 Židow, to njeje hišće jedyn na sto wobydlerjow naschjeje semje; wot 1000 wobydlerjow su něhdze pichzo 9 Židža. Hdź pak wli to Židow woblicžich, pschidzež wěsće na wysche procenty hač tu; to čje tola wobebje poslednje lěta wo tym powuča a te wobstejnošće, kajkež nětkle su, niz najposledy wobstejnošće nascheho kraja.

Licžby.

Licžby su tajke, kotrež rad njenujich a tajke, kotrež rad samjelcjujich. Rad drje něntizh póblanzu njejsu mjenuwali licžby, kotrež entencze sjawichu, kelto nasch lud sa lěto sa alkoholi a tobač wudawa. Esu wo žalostnje wulke licžby; wěto wone po miliardach kča. Sčto dha njeby so nětkle po miliardach licžko! Nasch lud je wudal sa jene jeničke lěto sa alkohol 15 miliardow a sa tobač 9 miliardow. Tute licžby dhrbja, dokelž sa njepscheczela, po podložkach wobliczene byč a njejsu tež wěsće psche wyhofo. Kat dolho chzemu sibi tajki luxus domowlic, ko wchož sczěhwki su tola tež srudoba!

S bliska a s daloka.

Pomhaj Bóh! Hač dotal móžachu čitarjo nascheho njedzelskeho kopjenka „Pomhaj Bóh“ sibi tuto wotewšac s čisčejerije abo pola knježich duchownych a wučerjow, abo we druhich sromadnych wudawarjach na wšach abo móžachu sibi jo psches póst skasac ale jenož se „Serbskej Rowinu“ hromadze. Něsčto pobrachowasche a běsche kaž njedostatk sa tak někotreho, wošebje drje sa tak někotru čitarku, njenujich, so sibi „Pomhaj Bóh“ sama psches póst skasac njemóžesche. Tutemu njedostatkej budze wot 1. julija sem wotpomhane. K 1. julijej móžes sibi „Pomhaj Bóh“ na póscze abo pola listynoscherja skasac, a tak skasane pláčzi wono 2 hr. na bērtlěta. Duž sibi njech kóždy, kotremuž nasche njedzelske kopjenko po tutym puezju do domu pschicž dhrbi, nasche „Pomhaj Bóh“ bōrny na póscze abo pola listynoscherja skasa, so by tež hnydom přenje čizko w juliju w prawym čažu dostal. — S dobom pak so na wschěch knježich duchownych a

wučerjow a wschěch pscheczelow nascheho kopjenka a nascheho luda wobrocžamy s tej naležnej próstwu, so bychu so sibi wo to starali, so so nasche njedzelske kopjenko w jich wošadach a wšach roššerja a čizta, su tola hišće wšy, haj sčto wošady, hdzež so wono tych abo druhich pschicžinow dla tak saměstniko njeje, kaž by to móhlo. Nasch čaž, kajkiž je, žada pak sibi, so to by. Njech tež pschicklad s jeneje wšy, hdzež kubleriski najent s wójim dźělaczerjam „Pomhaj Bóh“ we wjele čizplachy dzerži, sbudži tajkich, ko sčiz bychu po tym činili. Sčto dha je 1,50 hr. abo 2 hruwje na zyle bērtlěta pschi pláčzišachy a druhich pjenicžnych wudawach nascheho čaža. — jena zlgara a niz hišće jedyn karancžk lěpscheho piwa. —

Snamjenja čaža, tak pschachmy thdzenja. K temu dženka dodamy, so so s Lipska psche, so sarjadnistwo s wjedzenja s tutym pscheproschenjom, kotrež bu na čerwjene papjerki čizschezane w Lipsku roššerjene a u psch pschi pomniku ludoweje bitny pschilěpene, niczo činicz nima, ale so je je nichón klubu roššerjal. Snamjo čaža wostanje tuta wěz pak tola a to nětk dwójzy. —

W Lipsku wošně Lipščanske mišionstwo sriedu po s wjatkach s wój lětny s wjedzen. Esu sčozuju na 1. Kronikow 22 dzeržesche wyschichy zrkwiniski rada Tolzien s Neustrelitz s wjedzelske předomanje. By-li tak bylo, so my njeměla kralestwo Bože twaricž, kaž David templ, dhrbimy tola čim s wērnichu wsch pschichoty a dohoty sa tutón twar dokonjecž, a to pschedewschēm psches mišionste dželo smutskach mjes nam. Sčtmu rosprawnu poda direktor mišionstwa, pokasaju na 1. Kor. 3, 11—14. Na prawy sačož je nasche mišionste dželo sačozene, to je tež to posledne lěto pokasalo. Njech je politika wjele roštorhala, s wēra a lubošč k mišionstwu wutrawa. W Afrizy dželatay hišće dwaj mišionaraj a pscheczelsjo s pokóznejs Ameriki, tam sčez ho pschicželi. S nimi sčutkujta tam 91 wučerjo jako sčstararjo wošadow na 13 hlownych a 29 pobocznych městnacy s 5789 kšchecžanami. Sim s pomozu su tam 57 wošadnych staršich, 137 póhanow a 303 kšchecžanskich džěči bu wufschecžnych. W 57 schulach so 2363 džěči rošwucžuje. Bohu s njesej so džakuj dhrbimy pschidacž, so je mjes wschēm njemstimi mišionstwami w ranschej Afrizy nasche Lipščanske najmjenuje schodowaj. W Judiskej mišionste dželo s pomozu Schwedow dale dže. Je tam 21 244 kšchecžanow. W jentym póhanim wošreju nastaj hibanje sa kšchecžanstwo a 89 póhanow bu kšchecžnych, 100 so na kšchecženzu pschichotuje. Čizschecžerija mišionstwa tam tež sačo dželo a čizschecž tačnowy naklad biblije. Je tam wjele džela a na dželaczerjach pobrachuje tam na zlym mišionstwu posu, na mužškich kaž žónskich. — Dohodow w domijne bē drje wjazh hač wudawkow (897 909 hr. porujo 565 328 hr.); tola dolh, kotryž sčty s wójnu w Afrizy načinili, pschetrjeba wscho; sčtož sbytkne. W pschichodze budzem wscho, sčtož musne, jenož saplacžicž móž, hdž domjaza mišionstka wošada s woje dary powjetšča. — Pschi wječornej sromadžisnje rěčesche mišionar Zehlberg wo s wjatym „ty dhrbich mišionstwu“. Njech tež něčesche wobczěžnosče wobdželenje na s wjedzenju pocžezichu, wošebje želesniza, bē tola s wjedzen so derje radžil a wošebje wječorna sromadžisna bē jara bohacze wophtana, nimo nāspomnjeneho pschednoschka poda na tutej přjedawšči mišionar Knittel sajimaze wobrašy se schulského žiwjenja pschi sčimantšcharo.

Listowanje: S w R. sa 5. p. Tr. — T. w B. sa 6. p. Tr.

Samolwity redaktor: sarač Wurgacž w Rošacžizach.
Čizschecž a naklad: S smolerjez knižicžisčecžerija, s w. družstwo s wobmj. ruf. w Budyščinje.